

Recensent: Sylvia Oost Lieveense

Marleen Tiebosch: 'Een driehoek rolt niet' Uitgeverij united p.c. 2013. ISBN 978385438188-4 (Afhankelijkheid/Communicatie/Hoop versus realisme/Persoonlijke relaties/ Depressie/ Verslaving/ Alcoholverslaving/ Fybromyalgie/ ED/ PO/1) Zie ook: www.united-pc.eu.

Soort boek/stijl/ziekte:

Marleen Tiebosch is gedurende haar hele leven in aanraking geweest met alcoholisme. In eerste instantie haar ouders, vervolgens haar man. Toch is dat niet het hoofdthema. Marleen wordt verliefd op een getrouwde man. Het gevolg hiervan op haar leven vormt het eigenlijke onderwerp van dit boek. De verslavingsproblematiek komt zijdelings ter sprake.

Over de schrijver:

Marleen Tiebosch is een 41-jarige vrouw met twee kinderen, dochter Celine en zoon Ivar. Marleen is gescheiden van haar man Aad. Het leven met hem was vanwege zijn verslaafdheid onmogelijk. Wel blijft Marleen hem tot zijn dood steunen en waar nodig verzorgen. Marleen is werkzaam in de horeca. Met dit boek wil zij laten zien, dat het hebben van een relatie met een getrouwde man of een alcoholist genuanceerder ligt dan men vaak denkt.

Korte beschrijving:

Na een lange periode van narigheid en depressies laat Marleen zich -op aandringen van haar huisarts- opnemen in een rusthuis. Na deze periode gaat zij in overleg met haar baas op een andere, dan haar eigen locatie werken om weer langzaam aan het normale arbeidsproces te wennen. Zij komt terecht op een glasfabriek, waar zij de catering moet verzorgen. Hier leert zij Dylan kennen. Zij weet dat hij getrouwd is en probeert dan ook uit alle macht om een intieme relatie met hem te vermijden. Dylan is een volhouder en Marleen is erg gevoelig voor zijn zorgzaamheid en zijn aandacht. De relatie, die zij niet wil, komt er dus toch. Na verloop van tijd dwingt Marleen hem om deze relatie aan zijn vrouw te vertellen. Hij belooft dat keer op keer, maar doet het niet. Tot grote teleurstelling van Marleen. Zij verbreekt de relatie. Maar telkens zoeken zij elkaar toch weer op. Tot grote verrassing van Marleen licht Dylan op een bepaald moment toch zijn vrouw in. Deze accepteert in zekere mate de buitenechtelijke verhouding van haar man. Door de gebrekkige communicatie van Dylan -als je er niet over praat heb je er ook geen last van- bloedt uiteindelijk de verhouding tussen hem en Marleen dood, ondanks het feit dat ze van hem is blijven houden en ondanks zijn goede zorgen gedurende de periode, dat Marleen ziek is (fybromyalgie) en geopereerd moet worden. Marleen blijft zich wel afvragen waarom zij zich aangetrokken voelt tot mannen, die zo met zichzelf in de knoei zitten, dat ze afhankelijk worden van drank en drugs, mannen die totaal niet met emoties kunnen omgaan. Wat ze wel heeft geleerd is dat een driehoeksverhouding voor haar niet werkt, of zoals ze het zelf zegt: "een driehoek kan niet rollen".

Wat viel op:

Marleen weet op een duidelijke manier haar gevoelens, verwachtingen en teleurstellingen onder woorden te brengen. Ook over de dagelijkse routine, op het werk, met haar kinderen en de omgang met haar honden vertelt zij uitgebreid. Dit alles geeft een goed beeld van haar worsteling om een evenwicht te vinden tussen verstand en gevoel. Het boek zal niet zozeer als leidraad kunnen dienen, voor

mensen, die in vergelijkbare situatie verkeren, maar wel een gevoel van herkenning opleveren.

Citaten:

Pag. 13: “Hij liet ook een foto van zijn vrouw zien en op het moment dat hij zei, ‘dit is mij vrouw’, deed ik direct een stap achteruit. Ik zei tegen mezelf, ‘hij is dus verboden terrein,’ maar hij had op de een of andere manier zijn zinnen op mij gezet en bleef achter mij aanlopen.”

Pag. 34: “Het is zo eenvoudig om met vingertjes te wijzen naar een ander. Het kan een ieder van ons overkomen zonder dat je dit ook echt wilt. Niet dat iemand bewust denkt, nu ga ik eens lekker een puinhoop van mijn leven maken door tot over mijn oren verliefd te worden op een ander. Zoiets overkomt je, wat nog niet wil zeggen dat je als mens slecht bent.”

Pag. 53: “Dylan kon nog steeds niet opbrengen om het gesprek aan te gaan thuis en uiteindelijk heb ik gezegd laat me maar weten wanneer je er wel aan toe bent. Ik stop hiermee! Dylan begreep mijn standpunt totaal niet omdat hij het super spannend vond zoals zijn leven er in die tijd uitzag. Hij genoot ervan en voelde zich niet schuldig.”

Pag. 126: “Hij (Aad rec.) wilde wel van de drank afkomen om ons huwelijk te laten slagen. We hebben daar ook duizend afspraken over gemaakt, die allemaal nooit nagekomen waren of mislukten. Wat uitmondde op vele teleurstellingen....Bij Aad heb ik het vijftien jaar volgehouden toen ik besepte dat het nooit zou veranderen. Bij Dylan was het zes jaar geworden, voordat ik de knoop heb doorgehakt, omdat ik eindelijk besepte dat ik in een zelfde soort situatie was beland.”

Amsterdam, 15 november 2014